

туди, — а съ зимата се разбира оная отпаднала, кекнала старостъ, когато се пощѣва да поработишъ, а сила нѣма. Дѣто ще се каже; че който прекара младинитѣ си, както се приказва, — пущай да варви, — то и на старостъ ще се докара да се ходи по просия, а нѣкъ като се случи да сполетяшъ на такъвзи богаташинъ, какъвто се представя тука въ басната въ лицето на Мравея, — богатерина, който и суха корица хлѣбецъ не подава на бѣдния просякъ: тогава кумай-май, току вишъ. че си се озжбилъ нейдѣ на пжтя отъ гладъ и отъ студъ, —

 18.

Квартетъ.

Магаре, Пржчъ, Салмовница Маймуна.
 И трунтаятъ Мечо криволанъ
 Дошло имъ на преума,
 Квартетъ да свирятъ тѣ отбранъ. —
 (Каква й свирня тя на сполука!)
 И тжпанъ, и кларне, сантурнъ, цигулка —
 До драмъ си всячко тѣ доставятъ,
 Дору и съ ноти се оглавятъ,
 И подъ върбитѣ на морава —
 Не щешъ ли ми — свирня залавятъ. —
 На ли главата имъ корава!
 И тжпанътъ тумти врѣхлето,
 Сантурнъ халосано бржмти,
 Пищи, реве кларнето,
 Скрибучи ли цигулката — скрибти, —
 Кж-дѣ разсѣхнати кола!
 Пъкъ ей таквази разбория

— „Почакай, стой, оа!

„Другарщина делия!“